

श्रीगणेशाय नमः ।

हनुमानुवाच ।

तिरश्चामपि यो राजा समवायं समीयुषाम् ।

तथा सुग्रीवमुख्यानां यस्तं वन्द्यं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

सकृदेव प्रसन्नाय विशिष्टायैव राज्यदः ।

विभीषणाय यो देवस्तं वीरं प्रणमाम्यहम् ॥ २ ॥

यो महापुरुषो व्यापी महाब्धौ कृतसेतुकः ।

स्तुतो येन जटायुश्च महाविष्णुं नमाम्यहम् ॥ ३ ॥

तेजसाप्यायिता यस्य ज्वलन्ति ज्वलनादयः ।

प्रकाशते स्वतन्त्रो यस्तं ज्वलन्तं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥

सर्वतोमुखता येन लीलया दर्शिता रणे ।

राक्षसेश्वरयोधानां तं वन्दे सर्वतोमुखम् ॥ ५ ॥

नृभावं तु प्रपन्नानां हिनस्ति च सदा रुजम् ।

नृसिंहतनुमप्राप्तो यस्तं नृसिंहं नमाम्यहम् ॥ ६ ॥

यस्माद्विभ्यति वातार्कज्वलनेन्द्राः समृत्यवः ।

भयं तनोति पापानां भीषणं तं नमाम्यहम् ॥ ७ ॥

परस्य योग्यतां वीक्ष्य हरते पापसन्ततिम् ।

पुरस्य योग्यतां वीक्ष्य तं भद्रं प्रणमाम्यहम् ॥ ८ ॥

यो मृत्युं निजदासानां मारयत्यतिचेष्टदः ।

तत्रापि निजदासार्थं मृत्युमृत्युं नमाम्यहम् ॥ ९ ॥

यत्पादपद्मप्रणतो भवत्युत्तमपुरुषः ।

तमीशं सर्वदेवानां नमनीयं नमाम्यहम् ॥ १० ॥

आत्मभावं समुत्क्षिप्य दास्यं चैव रघुत्तमम् ।

भजेऽहं प्रत्यहं रामं ससीतं सहलक्ष्मणम् ॥ ११ ॥

नित्यं श्रीरामभक्तस्य किङ्करा यमकिङ्कराः ।

शिववत्यो दिशस्तस्य सिद्धयस्तस्य दासिकाः ॥ १२ ॥

इदं हनुमता प्रोक्तं मन्त्रराजात्मकं स्तवम् ।

पठेदनुदिनं यस्तु स रामे भक्तिमान्भवेत् ॥ १३ ॥

॥ इति हनुमत्कल्पे श्रीहनुमन्मन्त्रराजात्मकस्तवराजः सम्पूर्णम् ॥

